

KONKRETNE PRIMJEDBE UPFBIH NA ZAKON O PDV-U

AMANDMAN I

U članu 5. stav 2. tačka a. riječi „ ili budućim kupcima u uobičajenim i razumnim količinama za tu namjenu“ se brišu a ostali dio teksta se nastavlja.

Objasnenje

U stavu 2. definisano je „da se prometom dobara uz naknadu ne smatraju besplatno davanje poslovnih uzoraka kupcima i budućim kupcima u uobičajenim i razumnim količinama“. Ovakva odredba otvara mogućnost različitog tumačenja. Naime, kako dokazati da je neko budućí kupac, šta znače uobičajne i razumne količine, kako dokazati koliko često (jednom godišnje, više puta godišnje, i sl.). Inspektori u ovakvim slučajevima proizvoljno tumače i tumačenja su različita. Kako bi se spriječile zloupotrebe i različita tumačenja potrebno je ovu odredbu definirati precizno i jasno na način kako je predloženo.

AMANDMAN II

U članu 7. u stavu 1. riječi „iste vrste ili proširenja poslovne djelatnosti“ se zamjenjuju sa riječima „ njegove registrovane djelatnosti“.

Objasnenje

Predloženo rješenje će izazvati brojne nesuglasice. Šta znači iste vrste djelatnosti? Bitno je da firma vrši oporezive usluge u skladu sa Zakonom o PDV-u a ne da nastavlja obavljati istu djelatnost. Tako npr. ukoliko firma X izgradi imovinu za potrebe svog skladišta i koristi ulazni PDV te isto proda ili iznajmi firmi Y nema razloga da se ne primjenjuje član 7. ukoliko je firma Y registrovana i vrši oporezive usluge u skladu sa Zakonom o PDV-u.

Stoga predlažemo da se umjesto iste djelatnosti definiše ukoliko firma obavlja oporezive registrovane djelatnosti. Predloženom izmjenom će se spriječiti različito tumačenje od strane UIO i inspekcijskih organa.

AMANDMAN III

U tački d) riječi „posluživanje jela i pića koja se konzumiraju na licu mjesta“ zamjenjuju se sa riječima „Djelatnosti pripreme i usluživanja hrane i pića“

Obrazloženja

Prijedlogom u članu 8 tačka d) ne mijenja se suština već se samo precizira djelatnost u skladu sa klasifikacijom djelatnosti BiH iz 2010 godine. Naime prema KD BiH „Djelatnosti pripreme i usluživanja hrane i pića“ uključuje djelatnosti posluživanja hrane i pića, koje uključuju kompletne obroke ili pića za direktnu potrošnju, bez obzira na to je li riječ o tradicionalnim restoranima, samoposlužnim ili brzim restoranima, u obliku trajnih ili privremenih štandova sa ili bez sjedala. Važna je činjenica da se nude obroci, namijenjeni **direktnoj potrošnji (konzumaciji na licu mjesta) bez obzira na način pružanja usluga**. Dakle ova primjedba je više tehničke prirode a istovremeno sprječava mogućnost tumačenja odredbe šta se podrazumjeva pod pripremanjem i konzumiranjem hrana i pića na licu mjesta.

AMANDMAN IV

Stav 1. tačka k) slovo „i“ mijenja se sa slovom „a“.

Obrazloženje:

Predloženo rješenje otvara mogućnost tumačenja i moglo bi se tumačiti da onaj ko odredi poreskog zastupnika ne mora ni plaćati PDV. S tim u vezi predlažemo da se precizno tačno i jasno definiše kako bi se smanjila mogućnost tumačenja.

AMANDMAN V

U članu 42. iza stav 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

(5) Povezana lica iz stava 1. ovog člana su povezana lica u skladu sa entitetskim propisima.

Obrazloženje

Predloženo rješenje nije precizno i jasno i ostavlja mogućnost tumačenja ko se smatra povezanim licima. Kako bi se izbjegle nejasnoće i kako se ne bi ostavila mogućnost za tumačenje, predlažemo da se precizno definiše da su povezana lica lica koja su kao povezana lica definisana u entitetskim propisima.

AMANDMAN VI

U članu 61. iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„ Pravo na odbitak iz stava 1. tačka a) ovog člana porezni obveznik neće ostvariti u slučaju kada faktura iz tačke a) nije plaćena“.

Stavovi 2. i 3. postaju stavovi 3. i 4.

Objasnenje

Predlažemo da se ukine pravo na odbitak PDV za fakturu koja nije plaćena. Veliki broj privrednih subjekata ostvaruje enormnu korist koristeći pravo na odbitni porez a da pri tome ne plaćaju fakturu. Posljedica tome je da dovode u stanje nelikvidnost pa čak i nesolventnosti veliki broj privrednih subjekata

AMANDMAN VII

Izuzetno od stava 1. ovog člana, za poreznog obveznika čija je vrijednost isporučenih dobara i usluga uključujući i PDV u prethodnoj kalendarskoj godini manja od 500.000 KM, razdoblja oporezivanja su od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju. Porezni obveznik čija su razdoblja oporezivanja od prvog do posljednjeg dana u tromjesečju može se odlučiti za podnošenje prijave za razdoblje iz stav 1. ovog člana.

Objasnenje

OVAJ AMNDMAN JE ALTERNATIVA UKOLIKO SE NE USVOJI AMANDMAN NA ČLAN 61. UKOLIKO SE USVOJI AMANDMAN NA ČLAN 61. odnosno „ukidanje prava na odbitak PDV za fakturu koja nije plaćena“ UPFBIH ODUSTAJE OD OVOG AMANDMANA.

U stavu 1. treba uvesti kao obračunski period i tromjesečni period za obveznike koji na godišnjem nivou imaju promet (prihod) do 500. 000 KM. Dakle neophodno je da se propišu uslovi za tzv. male poreske obveznike koji bi PDV prijavu podnosili kvartalno. Primjera radi u hrvatskom Zakonu mogućnost kvartalnog podnošenja prijave imaju mali poreski obveznici čiji promet na godišnjem nivou nije veći od 800 hiljada kuna tj. cca 110 hiljada EUR, a u Zakonu Srbije taj minimum iznosi 50 miliona dinara tj.cca. 420 hiljada EUR.

AMANDMAN VIII

U članu 69. u stavu 2. riječi „10-og“ se zamjenjuju sa riječima „zadnjeg dana u mjesecu“.

Obrazloženje

Prema predloženom rješenju rok za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a do 10-og u mjesecu je suviše kratak, posebno ukoliko se u tom periodu poklope dva vikenda i praznik. A ukoliko porezni obaveznik ne podnese prijavu u zakonski predviđenom roku bit će novčano kažnjen.

Ovakvo zakonsko rješenje otežava poslovanje i predstavlja još jedno u nizu opterećenje za poslodavce.

Shodno navedenom predlažemo izmjenu u smislu da se rok za podnošenje PDV prijave pomjeri sa „10-tog“ na „zadnji dan“ u mjesecu.

Produženje roka za plaćanje PDV-a u skladu je sa ciljevima Reformske agende i predstavlja mjeru podrške razvoju poslovnog sektora.

Naš zahtjev je opravdan i sigurno će dovesti do poboljšanja poslovnog okruženja u BiH, jer će se pomjeranjem roka za plaćanje PDV unaprijediti likvidnost preduzeća. Svjedoci smo da je nelikvidnost u BiH poprimila takve razmjere da prijete potpunom kolapsu registrovanih privrednih djelatnosti. Zbog toga, što prije treba početi preduzimati mjere za poboljšanje likvidnosti, a jedna od tih mjera jeste i izmjena Zakona o porezu na dodatu vrijednost.

Uporednopravna analiza propisa zemalja iz okruženja i zemalja Evropske unije pokazuje da većina zemalja ima povoljnija zakonska rješenja u slučaju rokova za podnošenje PDV prijave i plaćanja PDV-a.

Tako naprimjer, u Srbiji i Crnoj Gori obaveza plaćanja je do 15-tog u mjesecu za prethodni mjesec, u Hrvatskoj, Belgiji, Estoniji, Latviji i Mađarskoj je do 20-tog u mjesecu, u Poljskoj i Rumuniji je do 25-tog, a u Sloveniji i Grčkoj do posljednjeg dana u mjesecu.

U nekim državama rok je još kasniji, npr. do 10-tog ili 15-tog u drugom mjesecu po isteku poreskog perioda. Takav slučaj je u Austriji, gdje je rok za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a do 15-tog u drugom mjesecu po isteku poreznog perioda.

Propisi država članica evropske unije o PDV-u zasnivaju se na **DIREKTIVI VIJEĆA 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sistemu poreza na dodanu vrijednost.**

Direktiva u članu 62. u stavu 2. definiše da „obaveza obračuna“ PDV-a nastaje kad porezna vlast ima pravo po zakonu, u datom trenutku, tražiti plaćanje poreza od osobe koja je odgovorna za njezino plaćanje, čak i u slučaju kad je vrijeme plaćanja odgođeno. U članu 252.

Direktive propisano je da se prijava PDV-a podnosi do roka koji određuju države članice. Taj rok ne smije biti dulji od dva mjeseca nakon završetka svakog poreznog razdoblja.

Dakle, Direktiva ne propisuje rok do kojeg se PDV mora platiti, već je ostavljeno da zakonodavac to utvrdi. Obzirom na praksu zemalja iz okruženja i zemalja evropske unije koje su u svom zakonodavstvu propisale duže rokove za podnošenje PDV prijave i plaćanje PDV-a i da to ni u kom segmentu nema negativan utjecaj, predlažemo da se i kod nas produži rok za plaćanje PDV-a.

Dakle, zakonodavac određuje plaćanje PDV-a, te s tim u vezi smatramo da je sasvim opravdano da se ovaj rok sa 10-og pomjeri na zadnji dan u mjesecu.

Ovakvo rješenje dovelo bi do razvoja malog i srednjeg preduzetništva, što bi konačno utjecalo i na razvoj ekonomije i bolje investicijske klime. Povećala bi se fiskalna disciplina. Istovremeno, ne bi se ugrozila naplata PDV-a niti bi došlo do negativnog uticaja nalikvidnost plaćanja obaveza iz budžeta.

AMANDMAN IX

U članu 72. u stavu 1. broj „75.000“ se zamjenjuje sa brojem „100.000 KM“.

Obrazloženje

Predloženim amandmanom povećava se prag za ulazak u PDV sistem sa 75.000 KM na 100.000 KM. Predloženi iznos od 100.000 KM je iznos koji može imati adekvatnu PDV kontrolu od strane nadzora.

Prag od 75.000 za ulazak u PDV sistem nije povoljan. Mišljenja smo da je prag previše nizak i da nepotrebno stvara troškove privrednicima. Stoga predlažemo povećanjem praga PDV-a sa 75 na 100 hiljada. Na ovaj način dodatno bi se rasteretila preduzeća koja imaju male prihode. Povećanjem limita za ulazak u sistem PDV-a ne podrazumijeva automatski da bi se smanjio broj PDV obveznika i da bi se smanjio priliv poreza u budžete, već bi se vjerovatno struktura PDV obveznika promijenila, jer bi se znatno više lica dobrovoljno registrovala.

Također je bitno napomenuti da u odnosu na zemlje u regionu Srbiju, Sloveniju i Hrvatsku, BiH ima znatno niži prag za ulazak u PDV sistem.

Srbija je prije tri godine povećala prag ulaska u sistem PDV-a na osam miliona dinara, što je više od 135.000 KM, dok je limit u Sloveniji 50.000 evra, odnosno skoro 98.000 KM.

Privredni subjekti u Hrvatskoj ne podliježu obaveznom plaćanju PDV-a ukoliko im je godišnji promet niži od 300.000 kuna, odnosno cc. 85.000 KM.

AMANDMAN X

U članu 93. stav 10 mijenja se i glasi:

„ Uslovi, način i postupak provođenja povrata PDV-a stranim poreskim obveznicima utvrđuje se propisom o primjeni Zakona o PDV-u.“

Obrazloženje

Predlažemo da se precizno definiše da se uslovi, način i postupak provođenja povrata PDV-a propisuje Pravilnikom o PDV-u. Ovo iz razloga jer prpise o primjeni PDV-a donosi UO UIO i na taj način je uskraćena mogućnost tumačenja ko je nadležan za utvrđivanje uslova. Prema predloženom rješenju gdje stoji UIO „utvrđuje“ uslove i način ostavlja se mogućnost da to može uraditi i UIO i UO UIO. Imajući u vidu značaj i ulogu Upravnog odbora, ne **treba ostaviti mogućnost UIO da uređuje uslove i postupak nego da to isključivo uređuje UO UIO preko svog Pravilnika.**

Također, vezano za član 93. obavezno je potrebno da se Pravilnikom detaljno reguliše ovo pitanje, odnosno da se obaveže nadležna institucija da će najkasnije u roku od 30 dana od dana usvajanja Pravilnika pokrenuti proceduru uspostave uzajamnosti sa svim državama regiona i EU koje ne vrše povrat bh kompanijama.

U Pravilniku treba decidno definisati da će se nakon donošenja Pravilnika u roku od 30 dana obavezno zatražiti uspostava uzajamnosti i to za sljedeće zemlje: Hrvatska, Slovenija, Italija, Mađarska, Bugarska, Rumunija, Grčka, Poljska, Španija, Portugal, Kipar, Letonija, Estonija, Litvanija. (Prioritetne države su: Hrvatska, Slovenija, Italija, Mađarska, Poljska i Grčka)

U Pravilniku također treba taksativno nabrojati da se uzajamnost ni u kom slučaju ne treba tražiti od država koje već vraćaju PDV bh kompanijama, a to su: Srbija, Crna Gora, Sjeverna Makedonija, Austrija, Njemačka, Francuska, Belgija, Holandija, Luksemburg, Slovačka, V. Britanija, Švedska, Danska, Finska, Norveška i Turska.

AMANDMAN XI

U članu 99. u stavu 1. broj „75.000“ se zamjenjuje sa brojem „100.000“.

Obrazloženje

Obrazloženje kao za član 72.

AMANDMAN XII

U prijelaznim i završnim odredbama dodaje se novi član 117. koji glasi:

Član 117.

„Rok za podnošnje PDV prijave od dana stupanja na snagu ovog Zakona pomjera se za svaki mjesec **po dva dana počevši od 10 dana u mjesecu, dok ne dostigne rok iz člana 69. stav 2. ovog Zakona.** „

Dosadašnji članovi 117., 118., 119. i 120 postaju članovi 118., 119., 120. i 121.

Obrazloženje

Udruženje poslodavaca u FBiH ne želi da predloženo rješenje negativno utiče na likvidnost budžeta te predlaže postepeno uvođenje roka iz člana 69.stav 2. Na taj način smanjit će negativan utjecaj na budžete.

U tom smislu predloženo je da se u prijelaznim i završnim odredbama u novom članu 117. definiše mogućnost da se do postizanja roka iz člana 69. stava 2. ovog zakona, podnošenje PDV prijave pomijera za po dva dana u svakom mjesecu, jer će se na taj način izbjeći mogući problemi sa likvidnošću.